CURTEA DE APEL BĂLŢI

Dosarul nr.1r-429/2024 Instanţa de fond: Judecătoria Bălți
sediul Central
Judecător: I.Mozgovoi

D E C I Z I E
ÎN NUMELE LEGII

13 noiembrie anul 2024 municipiul Bălţi

Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată Rotaru Ala
Judecători: Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

A judecat în ordine de recurs recursurile declarate de către procurorul în Procuratura mun.Bălți Buza Rodica și de avocatul Frecăuțanu Iuri în interesele inculpatului Bujor Alexandru împotriva sentinţei Judecătoriei Bălți sediul Central din 09.07.2024, conform căreia

Bujor Alexandru ***,** IDNP *****, născut la *****, originar din s*****, viză de reşedinţă *****, temporar locuieşte în *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii medii, ***** al *****, nesupus serviciului militar, starea familială – celibatar, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.217/1 alin.(4) lit.d) CP RM şi în baza acestei Legi, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de 4/patru/ ani 8/opt/ luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de gestionare a substanţelor chimice şi farmaceutice, pe un termen de 2/doi/ ani.

În temeiul alin.(4) art.72 Cod penal, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentinţe de către Bujor Alexandru s-a dispus că urmează a fi executată în penitenciar de tip închis.

Pînă la întrarea sentinţei în vigoare în privinţa lui Bujor Alexandru s-a aplicat măsura preventivă arest preventiv, cu anunţarea ultimului în căutare.

Termenul pedepsei la caz s-a calculat de la data reţinerii lui Bujor Alexandru.

A fost încasat din contul inculpatului Bujor Alexandru în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 1680/una mie şase sute optzeci/ lei.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delicte.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 10.11.2023-09.07.2024.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de recurs: 26.07.2024-13.11.2024.

Asupra recursurilor, în baza materialelor din dosar şi argumentelor prezentate în şedinţă, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se pronunţa în sensul celor expuse instanţa de fond a reţinut că Bujor Alexandru, desfăşurând o activitate criminală îndreptată spre înstrăinarea ilegală a drogurilor, intenţionat, de comun acord cu persoane neidentificate, dându-şi seama de caracterul social-periculos al acţiunilor sale, consecinţele ce pot fi produse şi dorind survenirea unor astfel de consecinţe, acţionând cu intenţie, în mod conştient, urmărind scopul punerii în circulaţie a drogurilor prin înstrăinarea acestora, pe parcursul lunii martie 2023, ilegal a procurat droguri prin intermediul aplicaţiei „Telegram", pe care le păstra în scop de înstrăinare pe teritoriul mun.Bălţi, urmând să plaseze drogurile în diverse locuri dosite de pe teritoriul mun.Bălţi. În rezultatul distribuirii pacheţelelor cu droguri, fiind remunerat pentru un pacheţel de drog cu 70 de lei de administratorul „@andre043andre", banii fiind pe contul portmoneului electronic.

Astfel, la 30.03.2023, după orele 1500, primind coordonatele de la persoana cu datele „@andre043andre", Bujor Alexandru mergând în fâşia forestieră din adiacentul străzii Bulgară, din mun.Bălţi, în timpul plasării substanţelor narcotice a fost observat de persoane terţe, din care motiv a încercat să se eschiveze de la faţa locului aruncând drogurile într-o anexă a marketului „Fidesco", amplasat pe str. Bulgară 120 A, mun.Bălţi.

În aceiaşi zi de 30.03.2023, în jurul orei 17.20, pe parcursul efectuării cercetării la faţa locului unde au fost aruncare drogurile de către Bujor Alexandru, anexa marketului „Fidesco", mun.Bălţi, str.Bulgară, 120 A, au fost depistate şi ridicate unsprezece pacheţele polimerice de lip „zip-lock", în interiorul cărora se aflau substanţe solide de culoare albă, cu aspect de praf şi bulgări, înfăşurate cu câte un fragment de bandă izolantă de culoare roşie. Ulterior, la 30.03.2023, în jurul orei 17.45, în biroul 47, din incinta Inspectoratului de poliţie Bălţi, în timpul efectuării percheziţiei corporale a lui Bujor Alexandru, în buzunarul stâng al pantalonilor în care era îmbrăcat acesta, a fost depistat şi ridicat un pachet polimeric de tip „zip-lock", în interiorul căruia se aflau patru bile presate de formă neregulată, înfăşurate cu câte un fragment de bandă izolantă de culoare roşie, în interior cu o substanţă solidă de culoare cafenie.

Conform raportului de constatare tehnico-ştiinţifică nr.34/12/2-R-251 din 19.09.2023, substanţele solide, de culoare cafenie vâscoase, sub formă de bile presate de formă neregulată, ambalate în patru pacheţele polimerice transparente de tip „zip-lock" ridicate în timpul percheziţiei corporale de la Bujor Alexandru reprezintă haşiş, în cantitate de 0,144 g (masă uscată), care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante. Substanţele solide de culoare albă, cu aspect de praf şi bulgări, ambalate în 11 pacheţele polimerice de tip „zip-lock", ridicate prin cercetarea la faţa locului din mun.Bălţi, str.Bulgară, 120 A, adiacentul magazinului „Fidesco" conţin substanţa PVP, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, în cantitate de 2,676 g (masă uscată) şi constituie proporţii deosebit de mari.

„PVP" şi „haşişul" - sunt incluse în lista substanţelor stupefiante, psihotrope şi a plantelor care conţin astfel de substanţe, depistate în trafic ilicit, precum şi cantităţile acestora aprobată prin hotărârea Guvernului nr.79 din 23.01.2006.

Împotriva sentinței a declarat recurs procurorul în Procuratura mun.Bălți Buza Rodica, invocând în motivare netemeinicia sentinței, din următoarele considerente:

-Considerăm că instanţa de fond incorect şi neîntemeiat a adoptat o soluţie de restituire posesorului de drept a telefonului mobil şi anume telefonul mobil de model „Iphone Xs”„ recunoscut drept corp delict pe cauza penală.
-Potrivit dispoziţiilor art.98 Cod penal, masurile de siguranţă au drept scop înlăturarea unui pericol şi preîntâmpinarea săvârşirii faptelor prevăzute de legea penală.
-Potrivit dispoziţiilor alin.(2) a aceluiaşi articol, masuri de siguranţă sunt:
d) confiscarea specială.
e) confiscarea extinsă.
-În conformitate cu dispoziţiile art.106 alin.(1) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forţată şi gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2), în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora.
-În conformitate cu dispoziţiile alin.(2) a aceluiaşi articol, sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare):
a) utilizate sau destinate pentru săvârşirea unei infracţiuni;
b) rezultate din infracţiuni, precum şi orice venituri din valorificarea acestor bunuri;
c) date pentru a determina săvârşirea unei infracţiuni sau pentru a-1 răsplăti pe infractor;
e) deţinute contrar dispoziţiilor legale.
f) convertite sau transformate, parţial sau integral, din bunurile rezultate din infracţiuni şi din veniturile de la aceste bunuri;
g) care constituie obiectul infrac unilor de spălare a banilor sau de finanţare a terorismului.
-Potrivit dispoziţiilor art.162 Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. în acest caz:
1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite;
2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite;
3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora;
4) banii şi alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sunt identificaţi, se trec în proprietatea statului. în caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat. Banii sau alte valori materiale utilizate din contul mijloacelor financiare alocate pentru activitatea specială de investigaţii, în scop de identificare a intenţiilor şi de verificare a sesizării cu privire la săvârşirea infracţiunii, se trec la bugetul de stat;
5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de pastrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate;
6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.
-În opinia părţii acuzării, la adoptarea soluţiei cu privire la corpurile delicte şi anume telefonul mobil de model „Iphone Xs”, recunoscut drept corp delict pe cauza penală, instanţa de fond a

reţinut incorect situaţia de fapt şi de drept, aplicând dispoziţiile art.162 alin.(1) pct.4) Cod procedură penală şi neaplicând confiscarea specială a bunurilor.
-Or, la adoptarea soluţiei cu privire la corpurile delicte, instanţa de fond urma să se conducă de dispoziţiile art.162 alin.(1) pct.1) Cod procedură penală şi art.106 alin.(l), (2) lit.a) Cod penal, urmând a dispune confiscarea special a bunurilor.
-Solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei instanței de fond, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanţa de fond.

Sentința a fost contestată cu recurs și de avocatul Frecăuțanu Iuri în interesele inculpatului Bujor Alexandru, invocând că consideră sentința pasibilă casării din următoarele considerente:
-Privitor la erorile procesuale grave care au afectat dreptul la apărare a inculpatului Bujor Alexandru și respectiv soluția instanței.
-În primul rând, este de menţionat că la judecarea cauzei de către instanta de fond au fost comise erori procesuale grave care au afectat dreptul la apărare a inculpatului Bujor Alexandru şi respectiv soluţia instanţei.
-Conform alin.(10) art.364/1 din Codul de procedură penală, „sentinţa adoptată în condiţiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentinţa, invocând doar erorile procesuale
-Din dispoziţia legală prevăzută la alin.(10) art.364/1 din Codul de procedură penală, derivă destul de clar că declararea recursului se poate face în cazul existentei erorilor procesuale, deoarece acestea au dus la soluţionarea greşită a cauzei şi au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.
-Astfel, este de menţionat că judecarea cauzei de către instanţa de fond a avut loc în temeiul art.364/1 din Codul de procedură penală, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, probe care au fost acceptate de către inculpatul Bujor Alexandru, prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz.
-Instanţa de fond, chestionând inculpatul Bujor Alexandru în ce priveşte recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reţinute în rechizitoriu, în corespundere cu art.364/1 alin.(4) din Codul de procedură penală, contrar art.367 alin.(1) Cod de procedură penală a permis procurorului să pună primul întrebări inculpatului, iar avocatul inculpatului a fost privat de dreptul de a acorda primul întrebări.
-Mai mult, în şedinţa de judecată avocatul inculpatului a înaintat obiecţii privitor la modalitatea de audiere a inculpatului şi anume că se încalcă dreptul inculpatului prevăzut la art.367 alin.(1) Cod de procedură penală şi a solicitat să i se acorde dreptul de a pune primul întrebări, însă instanța a respins obiecţiile şi demersul înaintat, invocând că primul pune întrebări procurorul deoarece inculpatul se audiază conform regulilor de audiere a martorului.
-Consider că modalitatea de audiere a inculpatului Bujor Alexandru în instanta de fond s-a făcut cu încălcări grave, adică contrar art.367 alin.(1) Cod de procedură penală care prevede imperativ că, primii îi pot pune întrebări apărătorul şi participanţii la proces din partea apărării, apoi procurorul şi ceilalţi participanţi din partea acuzării.
-Audierea inculpatului realizată în baza art.364/1 CPP RM reprezintă un act de cercetare judecătorească. Prin urmare, în cazul judecării cauzei potrivit procedurii simplificate, instanţa de judecată va efectua o cercetare judecătorească (la rândul ei, simplificată), iar declaraţia inculpatului luată în acest cadru constituie mijloc de probă. Astfel, inculpatului i se aduce la

cunoştinţă obiectul cauzei şi i se propune să declare despre faptele şi circumstanţele pe care le cunoaşte şi care se referă la cauză. După ce inculpatul a făcut declaraţii, lui i se pot pune întrebări cu privire la faptele şi circumstanţele care trebuie constatate în cauză. Primii îi pot pune întrebări apărătorul şi participanţii la proces din partea apărării, apoi procurorul şi ceilalţi participanţi din partea acuzării.
-Prin urmare, solicit să se facă o analiză a modalităţii de audiere a inculpatului de către instanța de fond, pentru a constata că audierea acestuia s-a făcut contrar normelor sus menţionate şi inculpatului nu i s-a acordat dreptul de face declaraţii în mod liber, dar de la începutul audierii a intervenit procurorul cu diferite întrebări, iar avocatul nu a putut realiza în mod deplin dreptul la apărare a inculpatului deoarece a fost privat în dreptul de a pune primul întrebări.
-Într-adevăr, în baza art.364/1 CPP RM audierea inculpatului trebuie să se realizeze potrivit regulilor de audiere a martorului, însă această regulă de audiere nu presupune posibilitatea procurorului de a adresa primul întrenări, or, chiar şi conform art.370 alin.(3) CPP RM „părţile la proces sânt în drept să pună întrebări martorului. Primii pun întrebări participanţii la proces ai acelei părţi care a solicitat audierea martorului, iar apoi ceilalţi participanţi.
-Pe lângă drepturile procesuale ale părţii, pe care le exercită - în locul ei, apărătorul are şi unele drepturi procesuale proprii, pe care le exercită în numele său şi din categoria acestor drepturi face parte şi dreptul să pună primul întrebări părţii pe care o apără, cu ocazia ascultării sale.
-Reiterez că, efectivitatea dreptului la apărare ţine de esenţa dreptului la apărare, iar calitatea apărării în procesul penal este un element prioritar de analizat pentru a determina caracterul efectiv al apărării ce a fost asigurată acuzatului.
-Mai mult, dreptul inculpatului de a primi mai întâi întrebări de la avocatul său, este un drept absolut, care nu poate fi încălcat.
-Datorită faptului că inculpatului Bujor Alexandru nu i-a fost oferită posibilitatea de a primi mai întâi întrebări de la avocatul-apârtor, cerinţa dreptului la apărare (alături de cea a echităţii procedurii, a egalităţii armelor şi a contradictorialităţii) a fost încălcată.
-Mai mult decât atât, restrângere a acestui drept a inculpatului nu a fost justificată de un scop legitim de interes public.
-Totodată, dreptul de apărare este unul dintre elementele fundamentale ale unui proces echitabil, astfel că inculpatul nu poate pierde beneficiul dreptului de a primi mai întâi întrebări de la apărătorul său cu care şi-a pregătit poziţia de apărare.
-Astfel, condamnarea inculpatului Bujor Alexandru, fără a beneficia de o apărare efectivă denotă o încălcare a dreptului la un proces echitabil.
-În continuare, este de menţionat că dreptul la apărare constă în totalitatea mijloacelor instituite de lege pentru invocarea şi constatarea împrejurărilor ce susţin apărarea, precum şi pentru aplicarea prevederilor legale favorabile părţii care îşi susţine interesele. Aceste mijloace de apărare constau în drepturi procesuale acordate părţilor din proces, garanţii procesuale în vederea exercitării acestor drepturi şi asigurarea unei asistenţe juridice de calitate.
-Drepturile părţii aparării sunt asigurate, inclusiv, prin prevederile art.24 CPP RM, în virtutea cărora partea acuzării şi partea apărării sunt egale în faţa instantei de judecată.
-Mai mult, potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanta judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii.
-În acest sens, art.17 alin.(1) Cod de procedură penală arată că în tot cursul procesului penal părţile au dreptul să fie asistate, iar alin.(3) din acelaşi articol oblige organul de urmărire penală

şi instanţa de judecată să asigure bănuitului, învinuitului, inculpatului dreptul la asistenţa juridică calificată.
-Dreptul la apărare în cadrul unui proces penal este prevăzut şi în Convenţia Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului.
-Astfel, art.6, pct.3), lit.c) stipulează că, orice persoană acuzată de o infracţiune are dreptul să se apere singură sau să fie asistată de un apărător ales de ea, iar dacă nu dispune de mijloace necesare pentru a-l plăti, să poată fi asigurată în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer".
-Potrivit art.66 alin.(1) Cod de procedură penală, învinuitul sau, după caz, inculpatul are dreptul la apărare.
-În concluzie, în acest caz au fost încălcate esenţial drepturile inculpatului Bujor Alexandru garantate de Codul de procedură penală şi Constituţia Republicii Moldova, iar această încălcare de lege echivalează cu o eroare judiciară gravă.
-Privitor la temeiul liberării de răspundere penală. Sentinţa instanţei de fond conţine grave erori de drept în sensul interpretării eronate, de către instanta de fond, a normei prevăzute de art.217 alin.(5) Cod penal şi respectiv, nefiind aplicată legea, precum şi prin faptul că hotărârea nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluţia.
-Urmare a acestor erori de drept admise la judecarea cauzei de instanţa de fond, Bujor Alexandru, deşi a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracţiunii colaborând cu organul de urmărire penală, nu a fost liberat de răspundere penală în conformitate cu prevederile art.217 alin.(5) Cod penal.
-Erorile constatate scot în evidenţă o problemă majoră de drept privind aplicarea incorectă de către instanţa de fond a reglementărilor ce ţin de liberarea de răspundere penală ca instituţie principală a răspunderii penale, care atrage, respectiv, nerealizarea în practică a funcţiei de încurajare, dar şi de prevenire. Răspunderea penală se realizează nu doar prin aplicarea pedepsei stabilite pentru infracţiunea săvârşită, dar şi prin liberarea de răspundere a persoanei vinovate de comiterea acesteia, în condiţiile legii penale.
-La caz, vreau să pun accentul pe existenţa circumstanţelor care impuneau în conformitate art.217 alin.(5) Cod penal ca Bujor Alexandru să fie liberat de răspundere penală, cu încetarea procesului penal.
-La acest segment se constată, că instanta de fond nu a pătruns pe deplin în esenţa argumentelor invocate de apărare, prin care s-a indicat asupra existentei temeiurilor care condiţionează aplicarea prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal.
-În sentința instanţei de fond se dă apreciere contradictorie acelor acţiuni ale lui Bujor Alexandru, prin care acesta, potrivit art.217 alin.(5) Cod penal, a contribuit activ la descoperirea şi contracararea infracţiunii ce ţine de circulaţia ilegală a drogurilor, prin predare benevolă, indicarea sursei de procurare, divulgarea persoanelor, la indicarea mijloacelor băneşti.
-Astfel, instanta de fond a analizat superficial materialele cauzei, nu au pătruns în esenţă şi nu a dat apreciere corectă acţiunilor întreprinse de inculpat în vederea descoperirii şi contracarării infracţiunii, formulând concluzii neîntemeiate cu privire la aplicabilitatea prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal.
-Notez faptul că, în speţa dată, la data de 25.09.2023, organul de urmărire penală a Inspectoratului de Poliţie Bălţi a pornit urmărirea penală în cauza penală nr. 2023041014, pentru faptul săvârşirii infracţiunii prevăzute la art.217/1 alin.(4) Cod penal.

-La data de 28.09.2023 lui Bujor Alexandru s-a adus la cunoştinţă ordonanţa de recunoaştere în calitate de bănuit, fiindu-i tot atunci explicate drepturile şi audiat în calitate de bănuit. Drepturile şi obligaţiile bănuitului prevăzute de art.64 Cod de procedură penală.
-Astfel, Bujor Alexandru fiind recunoscut şi audiat în calitate de bănuit a declarat că recunoaşte vina şi doreşte să acorde ajutor organului de urmărire penală în vederea documentării şi reţinerii persoanelor care practică aşa tip de activitate ilegală.
-Totodată, Bujor Alexandru a colaborat şi conlucrat cu colaboratorii de poliţie de la bun început, conştientizând că tot ce a făcut nu este legal şi că toate aceste fapte trebuie să fie curmate.
-Mai mult, Bujor Alexandru a fost persoana care a arătat benevol colaboratorilor de poliţie locul aflării substanţelor narcotice PVP în cantitate de 2,676 g, care se atribuie la categoria proporţii deosebit de mari, fără a se efectua acţiunea procesuală de percheziţie.
-La fel, Bujor Alexandru a arătat colaboratorilor de poliţie prin ce metodă a obtinut în posesie aceste substanţe, relatând circumstanţe necunoscute colaboratorii de poliţie.
-În acelaşi context, Bujor Alexandru a divulgat persoană care la atras în această schemă, arătând şi contul său telegram.
-Potrivit probelor acceptate de inculpatul Bujor Alexandru şi anume: martorul ***** (f.d.64), a declarat că, „a fost anunțată despre faptul că o persoană de gen feminin a apelat la serviciul 112 solicitând ajutor, în apropierea marchetului Fidesco. Deplasându-se la fața locului a stabilit că informaţia telefonică a fost făcută de către o persoană de gen feminin, la moment familia acestea nu cunoaşte, ce a comunicat că se afla în prejma marchetului Fidesco, unde o persoană de gen masculin şi anume o persoană cu vârsta cuprinsă de 17-18 ani, s-a apropiat de aceasta şi i-a solicitat ajutor fiind urmărit de o altă persoană de gen masculin suspectă. În scurt timp a fost stabilit că persoana de gen masculin se numește Alexandru Bujor, ultimul a comunicat că fiind în fâşia forestieră din preajma str. Bulgară, unde plasa sau ridica substanţe interzise droguri, a fost observat de careva persoane suspecte de gen masculin ce fiind în număr de 2 persoane s-au luat din urma acestuia şi el a fuşit către marchetul Fidesco deoarece s-a speriat, unde a solicitat ajutor.
-În urma discuţiei cu numitul A.Bujor, a comunicat că având asupra sa careva pachețele cu substanţe interzise, pe care le plasa în fâşia forestieră și fiind în prejma marchetului Fidesco într-o încăpere auxiliară și anume în subsol, a aruncat pachețelele.
-Fiind verificată informaţia comunicată de către Al.Bujor, a fost depistat şi ridicate la fața locului unsprezece pachetele polimetrice de tip, „zip-lock”, în interiorul cărora se aflau substanţe solide de culoare albă, cu aspect de praf și bulgări, înfăşurate cu câte un fragment de bandă izolantă de culoare roşie. Cu referire la faptul de unde sunt substanţele interzise asupra acestuia, cu numitul Al.Bujor au discutat colegii din investigații infracţiuni”.
-Potrivit declaraţiilor martorului ***** (f.d.65), care activa la data de 30.03.2023 în calitate ofiţer superior de investigaţii al SPC al Sil a IP Bălţi, a declarat că „la data de 30.03.2023, în jurul orei 15:00, fiind la serviciu, a fost informat despre faptul că în sectorul bam a parvenit o informaţie telefonică precum că persoană necunoscută ameninţă cu un cuţit. Deplasându-se la Sectorul de poliţie nr.4 Dacia, unde se afla o persoană de gen masculin fiind stabilit că este Al.Bujor, ultimul a comunicat că o persoană necunoscută de gen masculin alerga din urma acestuia din direcţia fâşiei forestiere din prejma str.Bulgară spre marchetul Fidesco şi posibil având un obiect ascuţit asemănător cu cuţitul.
-În urma verificării informaţiei date cât şi stabilirea persoanelor implicate în această acţiune s-a stabilit faptul că persona ce alerga din urma lui Al.Bujor fiind numitul *****. În urma stabilirii aflării locului lui *****, acesta a comunicat că fiind în fâşia forestieră cu un alt cunoscut al său

pe nume *****, a observat cum persoana stabilită pe nume Al. Bujor, posibil punea droguri în preajma tulpinilor de la copaci, din care motiv a început a alerga din urma acestuia încercând să-l oprească.
-Astfel în scopul stabilirii circumstanţelor care au fost relatate de către numitul *****, s-a discutat cu cet.Al.Bujor, care a confirmat cât şi a declarat faptul că el fiind angajat de către o persoană lui necunoscută prin aplicaţia telegram primea locaţia şi ridica sau plasa careva substanţe posibil droguri.
-Ulterior cet.Al.Bujor, a comunicat că este de acord să arate unde a aruncat substanţele narcotice, astfel plecând lângă marchetul Fidesco din regiunea bam, muun.Bălti, Al.Bujor a arătat unde a aruncat drogurile și anume în subsolul din prejma clădirii de la marchetul Fidesco. În urma cercetării au fost depistate și ridicate unsprezece pachetele polimerice de tip, „zip-lock", în interiorul cărora se aflau substanţe solide de culoare albă cu aspect de praf şi bulgări, înfăşurate cu câte un fragment de bandă izolanta de culoare roşie, la care Al.Bujor a indicat faptul că anume aceste pliculeţe el le-a aruncat până la sosirea poliţiei (...) ".
-Potrivit declaraţiilor făcute de Bujor Alexandru în calitate de învinuit acesta a comunicat că „la data de 30 martie 2023 în jurul orelor 16:00 în timp ce se afla în parcul din regiunea Bam plasând nişte substanţe nocive care le-am primit prin coordonatele oferite de persoana înregistrată pe canalul „Telegram", nişte persoane necunoscute lui au solicitat prin ameninţări că îl vor tăia şi să le transmită ceva din substanţă, de frică a început să fuga spre marketul „Fidesco", unde s-a oprit şi a rugat o femeie să telefoneze la poliţie şi să solicite să vină la faţa locului.
-Peste aproximativ 10 minute poliția a ajuns la fața locului, atunci le-a comunicat poliţiştilor ce s-a întâmplat și anume despre faptul că am aruncat nişte substanţe într-o anexa a marketul ui „Fidesco" și la solicitarea lui a arătat locul respectiv.
-Tot atunci, dorind să contribuie la stabilirea adevărului și să colaboreze cu Poliția, prin acordarea ajutorului din partea sa, a transmis poliţiştilor telefonul lui mobil și le-a oferit accesul, acordându-le parola la contul de telegram.
-Conform procesului-verbal de consemnare a declaraţiilor a lui *****, acţiunea a început la 30.03.2023 ora 18:00 şi s-a finalizat la ora 18:20.
-Potrivit procesului-verbal de consemnare a declaraţiilor lui *****, acţiunea a început la 30.03.2023 ora 18:30 și s-a finalizat la ora 18:40.
-Deci alegaţia instanţei de fond că „predarea drogurilor de către Bujor Alexandru a survenit ca urmare a unor circumstanţe apărute la momentul respectiv, numitul Bujor Alexandru a demonstrat locul drogurilor aflate în construcţia auxiliară a magazinului „Fidesco", mun.Bălţi str.Bulgară, 120A din cauza unor împrejurări, fiind urmărit de către alte persoane care se aflau în imediata apropiere de locurile unde urmau a fi dosite drogurile", este contrară probelor prezente la materialele cauzei penale şi menţionate supra.
-Totodată, argumentarea instanţei de fond întru respingerea cerinţei de liberare de răspundere penală, nu se încadrează în excepţia prevăzută la art.217 alin.(5) Cod penal, deoarece ridicarea celor 11 pachetele cu substanţa PVP în cantitate de 2.676 g. nu au fost ridicate la reținerea persoanei, precum și nici la efectuarea acţiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor.
-Mai mult, în soluţii de speţă similare Colegiul penal al Curţii Supreme de Justiţie a constatat necesitatea aplicării art.217 alin.(5) din Codul penal (a se vedea: dosarul nr.4-lre-l 1/21; dosarul nr.lra-1373/20; dosarul nr.lra-1700/2018).

-La fel şi Curtea de Apel Chişinău a constatat necesitatea aplicării art.217 alin.(5) din Codul penal în decizia din 17.02.2024 cauza penală nr.la-1482/21 de învinuire a lui Galben Florin şi Gunea Mihai de comiterea infracţiunii prevăzute de art.217/1 alin.(4) Cod penal.
-Privitor la pedeapsa aplicată. Conform datelor caracteristice acumulate la cauza penală în privinţa lui Bujor Alexandru, acesta la data săvârşirii infracţiunii era minor, la evidenţă la medicul psihiatru-narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizeaza pozitiv, nu are antecedente penale, este ***** la *****, la locul de studii este caracterizat pozitiv, are reuşite bune la învăţătură.
-Prin urmare, cele menţionate mai sus, raportate cazului concret de condamnare a lui Bujor Alexandru, prin sentinţa Judecătoriei Bălţi, denotă că pedeapsa aplicată de instanţa de fond este prea aspră şi nu a fost motivată imposibilitatea aplicării unei pedepse mai blânde sub limita minimă prevăzută de lege.
-Astfel, la individualizarea pedepsei instanţa de fond nu a ţinut cont de criteriile de individualizare a răspunderii penale a minorului.
-Aşadar, aplicând în prezenta cauză prevederile de la art.61 şi art.75 alin.(1), (2) Cod penal, este necesar a ţine cont de următoarele aspecte relevante:
-Prezenta circumstanţelor atenuante prevăzute de art.76 alin.(1) lit.b), f) Cod penal: săvârşirea infracţiunii de către un minor; contribuirea activă la descoperirea infracţiunii, caracteristica pozitivă de la locul de studii şi de trai.
-După comiterea infracţiunii inculpatul a avut un comportament corect, s-a prezentat la chemările organului de urmărire penală și instanţa de judecată. În ședinţă de judecată inculpatul a indicat că se căieşte sincer.
-Cu referire la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni, aplicată de instanţa de fond, reiterez că la aplicarea acestei nu s-a ținut cont de faptul că minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se considera circumstanţa excepţionala.
-Ţinând cont de faptul că inculpatul Bujor Alexandru a conştientizat caracterul prejudiciabil al faptei sale şi s-a căit sincer de fapta comisă, a manifestat un regret profund faţă de fapta săvârşită, a contribuit activ la descoperirea infracţiunii şi a persoanelor implicate, este caracterizat doar din punct de vedere pozitiv, a săvârşit pentru prima oară o infracţiune, şi-a recunoscut integral vina în săvarsirea infracţiunii, era minor, aplicarea unei pedepse sub forma de închisoare pe un termen de 4 ani 8 luni nu este proporţională circumstanţelor cauzei şi este o pedeapsă prea severă şi inechitabilă.
-Totodată, instanţa de fond nu a ținut cont și nu a supus aprecierii constatările din referatul presentințial de evaluare a personalităţii minorului Bujor Alexandru.
-Ţinând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul inculpatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de circumstanţele care micşorează essential gravitatea faptei şi a consecinţelor lor, precum şi de contribuirea activă la descoperirea infracţiunii, instanţa de fond nu a motivat nici imposibilitatea aplicării unei pedepse sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie.
-Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea este considerat de către legiuitor ca o circumstanţă excepţională şi temei pentru a-i aplica minorului o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege, sau una de altă categorie (art.79 CP).

-În context, instanţa de fond nu a întreprins nici toate măsurile prevăzute de lege pentru a aplica inculpatului care a săvârşit infracţiunea în timpul minoratului o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege sau una de altă categorie (art.79 CP).
-Solicitând admiterea recursului, casarea sentinţei instanţei de fond, rejudecarea cauzei cu pronunţarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanţă prin care în temeiul art.217 alin.(5) Cod penal să se dispună ca Bujor Alexandru să fie liberat de răspundere penală, cu încetarea procesului penal.

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) Cod de Procedură Penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părţilor la proces.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursurilor şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, dar referințe pe caz nu au parvenit.

Verificând recursurile declarate prin prizma probelor administrate şi în raport cu materialele cauzei penale prezentate instanţei, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate urmează a fi respinse ca nefondate, iar sentinţa atacată urmează a fi menţinută fără modificări, reeşind din următoarele considerente.

Soluţia instanţei de recurs se bazează pe prevederile art.449 al.1 p.1 lit.a CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că judecând recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menţinând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul penal conchide, că instanța de fond la judecarea cauzei penale respective nu a admis derogări proceuale, cât și la stabilirea pedepsei în privinţa lui Bujor Alexandru a ţinut cont în deplină măsură şi s-a condus de prevederile prevăzute în art.61 Cod Penal al RM privind scopul pedepsei penale, de criteriile de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 al.1 CP RM, precum şi ținând cont de circumstanţele reale şi personale în privinţa inculpatului.

Instanța de fond, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minunţios prin prisma admisibilităţii, pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, a consideră că vinovăţia inculpatului Bujor Alexandru de comiterea infracţiunii imputate a fost dovedită integral, iar acţiunile acestuia corect au fost încadrate conform prevederilor art.217/1 alin.(4) lit.d) Cod penal - adică, circulaţia ilegală a drogurilor în scop de înstrăinare, și anume, procurarea, păstrarea si distribuirea ilegală a drogurilor, în scop de înstrăinare, precum si înstrăinarea ilegală a drogurilor, acţiuni comise de două sau mai multe persoane, în proporţii deosebit de mari.

Circumstanţe ce atenuează răspunderea penală, conform art.76 Cod penal, în privinţa lui Bujor Alexandru - au fost înregistrate recunoaşterea vinovăţiei, săvîrşirea infracţiunii de către un minor.

Corelativ, art.77 Cod penal stabileşte circumstanţele agravante, care au caracter exhaustiv.

Astfel, pot fi recunoscute drept circumstanţe agravante numai acele împrejurări, care sunt strict prevăzute de lege, stabilite de organele de urmărire penală şi incluse în conţinutul rechizitoriului.

La caz, în rechizitoriu s-a indicat că circumstanţe agravante nu au fost stabilite.

Conform art.16 alin.(5) Cod penal, infracţiunea imputată lui Bujor Alexandru face parte din categoria infracţiunilor - deosebit de grave.

La compartimentul individualizării pedepsei inculpatului Bujor Alexandru, instanţa de judecată a indicat prevederile art.61 Cod penal, unde legiuitorul a stabilit în mod exhaustiv faptul

că pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanţele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane.

Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanţa de judecată a ţinut cont şi de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate şi în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal.

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată a specificat gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul săvîrşirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată a reţinut prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situaţia personală a acesteia”.

Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Astfel, luând în consideraţie per ansamblu toate circumstanţele cauzei, gravitatea şi esenţa faptei comise, de faptul că face parte din categoria celor deosibit de grave, instanţa a considerat că corectarea şi resocializarea inculpatului Bujor Alexandru este posibilă doar prin aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, în opinia instanţei infracţiunea dată este un viciu pentru persoanele predispuse la săvârşirea infracţiunilor, în speţă cea din urmă nu constituie excepţie a cărei ripostă urmează a fi deopotrivă reală ca pedeapsa sub formă de închisoare să asigure îndeplinirea scopului de exemplaritate şi educativ al ei, respectiv şi suficient pentru a-l determina să conştientizeze consecinţele conduitei sale ilicite în societate şi să deţină, pe viitor o atitudine de respect faţă de valorile sociale ocrotite de lege, realizându-se astfel, scopul şi supremaţia legii penale, or procesul penal trebuie sa fie echilibrat şi să tindă la sancţionarea faptelor într-o asemenea măsură încât scopul imediat dar mai ales mediat al sancţiunii aplicate să determine în timp scăderea infracţionalităţii din rîndul infractorilor.

La caz, instanţa de judecată a relevat că prezenta cauză se examinează în procedura prevăzută de art.364 Cod de procedură penală, aparent fiind tangenţiale prevederile art.80/1 alin.(1) Cod penal, însă este important de specificat că această lege a intrat în vigoare după comiterea de către inculpat a infracţiunii, şi prin aplicarea ei, situaţia inculpatului s-ar agrava ceia ce vine în contradicţie cu prevederile art.10 alin.(1) Cod penal, conform căruia urmează ca Legea penală care înlătură caracterul infracţonal al faptei, care uşurează pedeapsa ori, în alt mod,

ameliorează situaţia persoanei ce a comis infracţiunea, are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa dar au antecedente penale, astfel prevederile art.80/1 Cod penal nefiind aplicabile speţei.

În susţinerea poziţiei date, instanţa de judecată a mai reţinut şi decizia Curţii Constituţionale nr.85 din 09 iulie 2018, conform căreea urmează, ca articolul 364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanţial şi nu din categoria celor de procedură penală, astfel, în speţă urmând a fi aplicate prevederile legii (364/1 alin.(8) Cod de procedură penală) la momentul comiterii infracţiunii.

Aşadar, conform art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, inculpatul beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei închisorii, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Totodată, instanţa a reţinut că potrivit art.70 alin.(3) Cod penal, la stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care, la data săvîrşirii infracţiunii, nu a atins vîrsta de 18 ani, termenul închisorii se stabileşte din maximul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracţiunea săvîrşită, reduse la jumătate.

În acest sens, instanţa a evidenţiat că, inculpatul a săvârşit infracţiunea imputată în perioada minoratului, adică până a împlini vârsta de 18 ani.

La stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei instanţa de judecată a luat în consideraţie că, inculpatul Bujor Alexandru a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art.217/1 alin.(4) lit.d) Cod penal, pentru care legea penală prevede pedeapsa: cu închisoare de la 7 la 15 de ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe termen de la 2 la 5 ani.

Astfel, din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, reieşind din limitele pedepsei, stabilite de sancţiunea art.217/1 alin.(4) lit.d) Cod penal, cu trimitere la prevederile art.364/1 alin.(8) Cod de procedură penală, instanţa cu referire şi la prevederile art.70 Cod penal, a considerat că pedeapsa lui Bujor Alexandru urmează să fie stabilită sub formă închisoare pe termen de 4 ani şi 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de gestionare a substanţelor chimice şi farmaceutice, pe un termen de 2 ani, cu executarea pedepsei închisorii stabilită în penitenciar de tip închis.

Cu referire la solicitarea apărării sub aspectul aplicării la caz a dispoziţiilor art.217 alin.(5) Cod penal, instanţa de judecată a respins-o ca fiind neîntemeiată.

În cazul dat concret, predarea drogurilor a survenit urmare a unor circumstanţe apărute la moment, respectiv Bujor Alexandru a demonstrat locul drogurilor aflate în construcţia auxiliară a magazinului „Fidesco”, mun.Bălţi str.Bulgară 120 A, din cauza unor împrejurări, fiind urmărit de către alte persoane care se aflau în imediata apropiere de locurile unde urmau a fi dosite drogurile.

Respectiv, potrivit declaraţiilor martorului *****, acesta a menţionat că urmare a deplasării la faţa locului la chemarea din 30.03.2023 despre faptul ameninţării lui Bujor Alexandru de persoane necunoscute cu un cuţit şi verificării informaţiei date, s-a stabilit că persoana care alerga din urma lui Bujor Alexandru era *****.

Urmare a vizionării camerelor video din împrejurime, fiind stabilit locul de aflare a lui *****, acesta a comunicat că fiind în fîşia forestieră împreună cu *****, a observat cum Bujor Alexandru posibil punea droguri în preajma tulpinilor de copaci. Astfel în scopul stabilirii celor comunicate de ***** a fost discutat cu Bujor Alexandru.

Mai mult, la momentul efectuări cercetării la faţa locului, inculpatul Alexandru Bujor nu a transmis toate drogurile, patru pacheţele rămânând în buzunarul acestuia şi fiind stabilite ulterior, în biroul 47, din incinta Inspectoratului de poliţie Bălţi, în timpul efectuării percheziţiei corporale a lui Bujor Alexandru, în buzunarul stâng al pantalonilor în care era îmbrăcat acesta, a fost depistat şi ridicat un pachet polimeric de tip „zip-lock", în interiorul căruia se aflau patru unităţi de substanţă necunoscută de culoare cafeniu închis, perchiziţia corporală a cet.Bujor Alexandru fiind legalizată prin încheierea Judecătoriei Bălţi (sediul central) din 19.04.2023, /f.d.23, 25-26/, deci nu mai poate fi consideraţie o predare benevolă, ca şi contribuirea activă la descoperirea altor participanţi la infracţiune, care a fost mai mult abstractă.

În sensul dat, Colegiul penal consideră că instanța de fond just a stabilit ca dovedită comiterea infracțiunii de către inculpat și corect a stabilit pedeapsa inculpatului Bujor Alexandru, sub formă de închisoare, cu respectarea prevederilor art.364/1 al.8 CPP RM, cu privarea de dreptul de a ocupa funcţii de gestionare a substanţelor chimice şi farmaceutice, pe un termen de 2/doi/ ani, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, pedeapsă care este echitabilă faptelor infracţionale săvârşite, fiind în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale şi instanţa consideră că va atinge scopul de corectare şi reeducare a inculpatului, care nu este la prima abatere, careva temeiuri de intervenire în aspectul propus de avocat privind aplicarea prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal, cu dispunerea liberării lui Bujor Alexandru de răspundere penală și încetarea procesului penal, nefiind stabilite.

În aspectul expus, Colegiul penal consideră necesar a respinge recursul declarat de avocat ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, argumentele invocate de avocat în recurs fiind în contrazicere cu aspectele de fapt a cauzei, nefiind constate erori procesuale pe caz, totodată nu s-au constatat temeiuri de încetare a procesului penal în privința inculpatului din motivele indicate de apărare, după cum se solicită în recurs.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.364/1 al.10 CPP RM, care reglementează, că sentinţa adoptată în condiţiile judecării cauzei în baza probelor administrate în cadrul urmăririi penale, poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

În sensul invocat, Colegiul penal ține să indice, că potrivit art.217 al.5 Cod Penal al RM se reglementează, că persoana care a săvîrşit acţiunile prevăzute la art.217 sau 217^1 este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracţiunii ce ţine de circulaţia ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, după caz, prin autodenunţare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanţe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii, la indicarea mijloacelor băneşti, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracţiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora ridicarea acestora la reţinerea persoanei, precum şi la efectuarea acţiunilor de urmărire penală pentru depistarea şi ridicarea lor.

La fel, Colegiul penal la adoptarea soluției operează cu prevederile Hotărîrii Plenului CSJ a RM din 26.12.2011 nr.2 „Cu privire la practica judiciară de aplicare a legislaţiei penale ce

reglementează circulaţia drogurilor, etnobotanicelor sau analogiilor acestora şi a precursorilor", care explică în art.12 că:
-Instanţele de judecată urmează să ţină seama că, în baza art.217 alin.(5) Cod penal, liberarea de răspundere penală pentru infracţiunile prevăzute la art.217 şi art.217/1Cod penal este posibilă în cazul în care există una din două condiţii:
-a) predarea benevolă de către persoană a drogurilor, etnobotanicelor sau analogiilor acestora;
-b) acţiunile active ale persoanei care contribuie la descoperirea sau curmarea infracţiunilor legate de circulaţia unor astfel de substanţe: autodenunţare, divulgarea persoanelor care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii, indicarea sursei de procurare a drogurilor, etnobotanicelor sau analogiilor acestora, participarea la depistarea mijloacelor băneşti, a bunurilor sau a veniturilor dobîndite în rezultatul comiterii infracţiunii.
-Caracterul benevol se exprimă prin absenţa unei situaţii în care persoana respectivă se vede nevoită să predea substanţele menţionate reprezentanţilor organelor de drept, deoarece acestea, într-un fel sau altul, vor fi confiscate. Dimpotrivă, persoana în cauză avea posibilitatea reală de a le deţine şi de a dispune de ele în continuare, însă le-a predat benevol. În acelaşi timp, nu contează din ce motive a hotărît persoana să predea mijloacele narcotice: din proprie iniţiativă sau la sugestia părinţilor, la sfaturile rudelor, prietenilor etc.
-Nu poate fi considerată ca predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogiilor acestora lăsarea unui bilet scris printre substanţele respective, în care se menţionează năzuinţa autorului biletului de a le preda organelor abilitate.
-În cazul reţinerii persoanei, precum şi al desfăşurării acţiunilor de urmărire penală pentru depistarea şi ridicarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogiilor acestora, predarea acestor substanţe la solicitarea persoanei responsabile, care desfăşoară acţiunile menţionate, nu poate servi drept temei pentru aplicarea prevederilor art.217 alin.(5) Cod penal.

În aspectul invocat de apărare, la caz nu se constată întrunirea condițiilor enunțate de legislator pentru scutirea lui Bujor Alexandru de răspundere penală pe cazul vizat, deoarece nu s-a stabilit caracterul benevol al acțiunilor lui Bujor Alexandru privind contribuirea activă la descoperirea faptelor vizate, ultimul nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii prin autodenunțare și predare benevolă a substanțelor narcotice, totodată acțiunile lui Bujor Alexandru de contribuire la descoperirea faptelor altor persoane fiind ulterioare acțiunilor de urmărire penală efectuate pe caz.

Deși apărarea pretinde că inculpatul urmează a fi liberat potrivit prevederilor art.217 al.5 Cod Penal al RM, din materialele prezentate pentru verificare nu rezultă autodenunțarea lui Bujor Alexandru sau contribuirea activă la descoperirea infracțiunii vizate anterior investigării acțiunilor de organul de urmărire penală, situație nestabilită pe caz cu referire la inculpat, astfel că invocarea apărării este declarativă.

Mai mult, după cum rezultă din materialele cauzei Bujor Alexandru a dat declarații după efectuarea măsurilor speciale de investigații inclusiv în privința lui Bujor Alexandru, soldate cu rezultatele care au servit ca temei pentru punerea lui Bujor Alexandru sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217/1 al.4 lit.d CP RM.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reţinute afirmaţiile invocate de avocat privind dezacordul cu sentința instanței, că la judecarea cauzei de către instanța de fond au fost comise erori procesuale grave care au afectat dreptul la apărare a inculpatului Bujor Alexandru şi respectiv soluţia instanţei.

Astfel, judecarea cauzei de către instanţa de fond a avut loc în temeiul art.364/1 CPP RM, în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, probe care au fost acceptate de către inculpatul Bujor Alexandru, prin cererea depusă personal până la începerea cercetării judecătoreşti pe caz, contrasemnată de avocatul Frecăuțanu Iuri.

Instanţa de fond, chestionând inculpatul în ce priveşte recunoaşterea bazei probante administrate pe caz şi a faptelor reţinute în rechizitoriu, în corespundere cu art.364/1 alin.(4) CPP RM, nu a admis careva derogări de la prevederile art.364/1 CPP RM, iar cele invocate de apărare sunt cu caracter de declarație, fiind fixate întrebările avocatului către inculpat, astfel că nu se constată încălcarea dreptului la apărare al inculpatului.

Se resping și afirmațiile invocate de avocat, că argumentarea instanţei de fond întru respingerea cerinţei de liberare de răspundere penală, nu se încadrează în excepţia prevăzută la art.217 alin.(5) Cod penal, că ridicarea celor 11 pachetele cu substanţa PVP în cantitate de 2.676 g. nu au fost ridicate la reţinerea persoanei, precum și nici la efectuarea acţiunilor de urmărire penală pentru depistarea și ridicarea lor, deoarece afirmațiile expuse nu constituie temei pentru liberarea persoanei de răspundere penală.

La fel se resping și afirmațiile invocate de avocat, că conform datelor caracteristice acumulate la cauza penală în privinţa lui Bujor Alexandru, acesta la data săvârşirii infracţiunii era minor, la evidenţă la medicul psihiatru-narcolog nu se află, la locul de trai se caracterizeaza pozitiv, nu are antecedente penale, este ***** la *****, la locul de studii este caracterizat pozitiv, are reuşite bune la învăţătură, deoarece aceste circumstanțe au fost luate în considerație la numirea pedepsei inculpatului, minoratul fiind o circumstanță excepțională, fapt ce a servit ca temei pentru stabilirea pedepsei față de ultimul potrivit prevederilor art.70 al.3 CP RM.

Anume că pedeapsa a fost redusă sub limitele prevăzute de legislator, ținînd cont de minoratul persoanei care a comis infracțiunea incriminată fiind de vîrstă minoră.

Mai mult, altă pedeapsă mai blîndă față de inculpat nu este posibilă pentru aplicare, ținînd cont de faptul că fapta comisă de inculpat este calificată ca deosebit de gravă, astfel că recursul declarat de avocat se respinge ca nefondat.

Colegiul penal respinge și afirmațiile invocate de procuror în recurs, că consideră că instanţa de fond incorect şi neîntemeiat a adoptat o soluţie de restituire posesorului de drept a telefonului mobil şi anume telefonul mobil de model „Iphone Xs”„ recunoscut drept corp delict pe cauza penală, că în opinia acuzării, la adoptarea soluţiei cu privire la corpurile delicte şi anume telefonul mobil de model „Iphone Xs”, recunoscut drept corp delict pe cauza penală, instanţa de fond neaplicând confiscarea specială a bunurilor.

În sensul dat, procurorul nu a argumentat în discurs și nici nu a prezentat dovezi că telefonul în cauză a fost utilizat sau destinat pentru săvîrșirea infracțiunii, de fapt fiind solicitată nimicirea telefonului mobil, și nu confiscarea specială a bunului.

În circumstanțele date, nefiind solicitată de procuror în instanța de fond, pe caz nu se constată temei de confiscare specială a telefonului mobil al inculpatului, astfel că temei de remitere a cauzei la rejudecare nu s-a constatat, reeșind din ce recursul declarat de procuror se respinge ca nefondat.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursurile declarate de procuror și avocat în interesele inculpatului ca nefondate necesită a fi respinse, iar sentinţa instanţei de fond fiind legală şi întemeiată, urmează a fi menţinută fără modificări.

Conducându-se de art.449 al.1 p.1 lit.a CPP RM, Colegiul penal al Curţii de Apel Bălţi

D E C I D E:

Respinge ca nefondate recursurile declarate de către procurorul în Procuratura mun.Bălți Buza Rodica și de avocatul Frecăuțanu Iuri în interesele inculpatului Bujor Alexandru împotriva sentinţei Judecătoriei Bălți sediul Central din 09.07.2024, în cauza penală privind învinuirea lui Bujor Alexandru ***** în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217/1 alin.(4) lit.d) CP RM, sentinţă care se menţine fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător Rotaru Ala

Judecător Burdeniuc Ruslana

Judecător Pușca Dumitru